

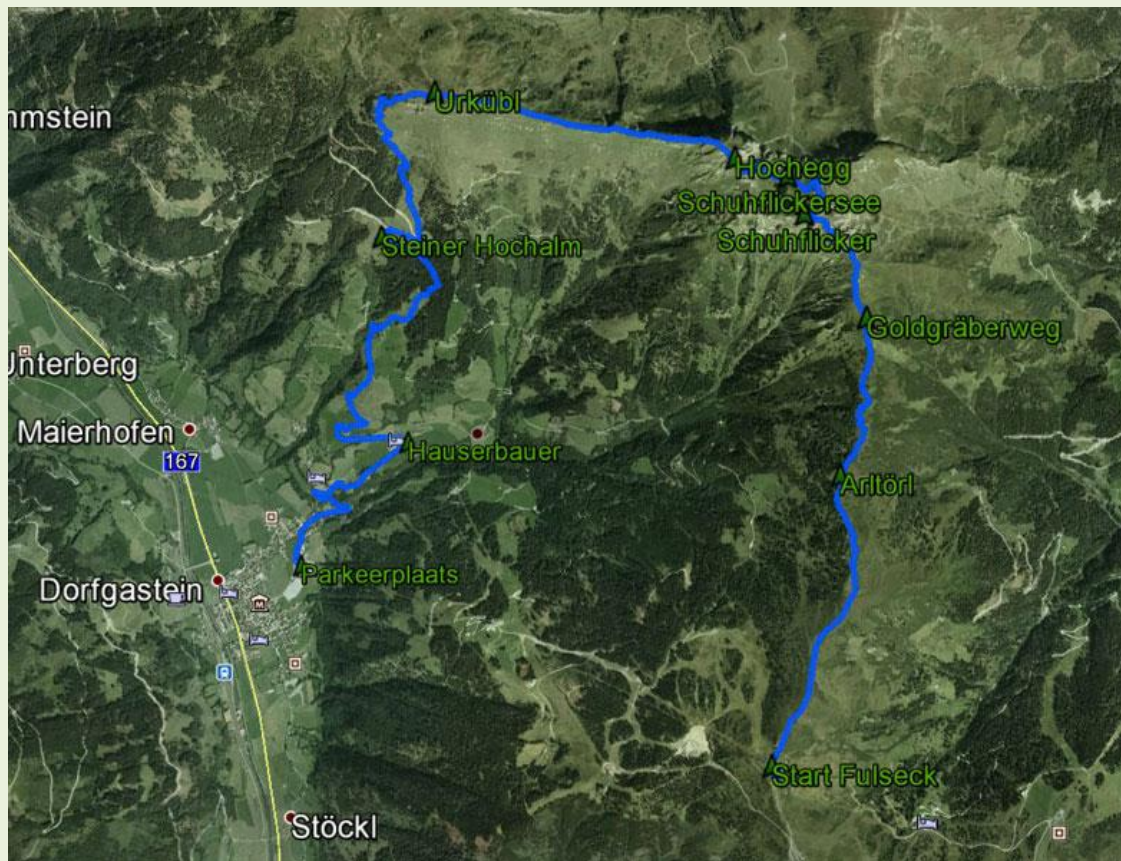

Fulseck Schuhflicker Dorfgastein

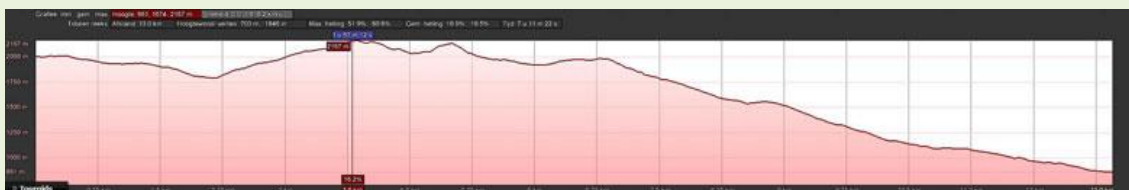
Dorfgastein - Fulseck - Arltörl - Goldgräberweg - Schuhflicker - Schuhflickersee - Hohegg - Hias Wallner Steig - Paulbauernalm - Steiner Hochalm - Dorfgastein

***** - 13 Km - +710/-1850 Hm - 7:00 uur

Deze rondwandeling is een stevige, maar op een lange zomerdag met mooi weer een geweldige tocht. Reserveer voldoende tijd en neem geregeld pauzes, dan is het zeker te doen. Voor deze route zijn Trittsicherheit en goede wandelschoenen nodig, de paar moeilijkste stukjes zijn wel voorzien van staalkabels om je aan vast te houden.

We gaan aan de lange wandeldag beginnen bij Dorfgastein in het Gasteinertal. In Dorfgastein zoeken we de grote parkeerplaats op van het dalstation Dorfgasteiner Bergbahn die rond het stadje goed staat aangegeven.

Al voor de eerste cabines omhoog gaan staan we bij de kassa om op vertoon van onze Hohe Tauern Card toegang te krijgen, we moeten zelfs nog even wachten tot de Kabelbahn wordt opgestart voor we kunnen vertrekken.

Zodra we zijn ingestapt krijgen we gezelschap in de cabine van een oudere Oostenrijker en al snel zitten we in een geanimeerd gesprek over het wandelen in deze omgeving.

Hij vraagt hoe we willen gaan lopen en dat laten we op de wandelkaart zien. De man beaamt dat het een mooie tocht gaat worden, maar het kan volgens hem nog mooier. Hij laat ons een alternatief zien wat volgens hem de allermooiste route is die we hier zouden kunnen lopen.

Zijn beschrijving klinkt ons goed in de oren, zodat we nog onderweg naar boven besluiten de plannen om te gooien en het advies van deze kenner op te volgen.

Druk in gesprek zijn we al op 2033m boven op de Fulseck voor we er erg in hebben. We nemen afscheid van de vriendelijke man en zoeken onze weg naar buiten om daar eerst eens het grote terras van de Gipflstadl achter het bergstation op te zoeken.

De strandstoelen zijn daar al klaar gezet, het belooft weer een dag te worden met temperaturen ruim boven de 30 graden, dus kan het niet anders dan dat dit hooggelegen terras snel vol gaat lopen.

Nadat we het uitzicht naar vooral de Hohe Tauern en de Ankogelgruppe hebben bekeken klimmen we achter het restaurant langs omhoog naar de antennes, en volgen het paadje bovenlangs dat verderop naar een volgend uitzichtpunt met picknicktafels loopt.

Vandaar zoeken we een weg omlaag naar de brede sintelweg over de bergrug die we langere tijd zullen gaan volgen in de richting van de Schuhflicker.

De weg loopt helemaal over de bergrug met steeds die mooie vergezichten. Op deze hete zomerdag extra mooi daar we met zeer lage luchtvochtigheid te maken hebben en daarmee een ongekend heldere lucht.

Naast het pad komen we op regelmatige afstand bankjes tegen, vaak voorzien van een themabord. Dit is de 'Weg zu den Kraftplätzen der Natur', waarop we worden uitgenodigd om onderweg allerlei ontspanningsoefeningen te doen. Leuk, maar we hebben nog een lange weg te gaan en kunnen er niet te lang bij stilstaan. We nemen het mee als idee voor een andere keer.

Verderop passeren we een hek, daarna gaat het geleidelijk meer afdalen en wordt het pad ook smaller. Naast het pad liggen verschillende kleine watertjes waar bijzondere plantensoorten te vinden zijn. Een fotogeniek landschap waar we echter met een stevige pas doorheen moeten lopen als we rond de middag op de top willen zijn.

Wanneer we verder afdalen bereiken we de bomengrens met de eerste lage begroeiing, vooral bestaande uit de grove Alpenden. Daar wordt het pad nog smaller en kronkelt er verder omlaag tussen de bosjes met hier en daar nog een uitzichtpunt met bankje.

Op 1797m bereiken we het laagste punt. Een Sattel, Arltörl genoemd, tussen de twee bergen.

We lopen er een Alpenwei op naar het kapelletje aan een kruispunt van paden. Natuurlijk wordt er even naar binnen gekeken, daarna pakken we de draad weer op door het pad rechtdoor te kiezen.

Het nu smalle pad begint gelijk al flink te stijgen op weg naar het eerste topje met een topkruis.

Dit is een pittige klim met veel haarspeldbochten, extra zwaar door het hete weer.

We zijn er op voorbereid en hebben een extra waterfles meegenomen om de dag door te kunnen komen. Pas halverwege de afdaling aan het einde van de dag is de watervoorraad weer aan te vullen bij de Steiner Hochalm.

Eerst is er weer een stukje bos, daarna de lage struiken, dan komen we boven de begroeiing uit en gaat het pad verder over de met grassen begroeide hellingen. Daar zien we ook voor het eerst het eerste topkruis verschijnen waar we even later ook aankomen en er een korte rustpauze houden.

Onderweg omhoog hebben we iets links vooruit dan al twee rotspieken ontdekt waarop ook topkruizen staan, de meest linkse daarvan is de Schuhflicker waar we nog bovenop willen klimmen. De rechter top is de Ausstuhl, deze is niet via een wandelpad bereikbaar.

Bij het eerste kruis houden we dan links aan om aan de volgende fase te beginnen. Weer veel hoogtemeters over een korte afstand, maar deze keer is het paadje nog leuker. Nog smaller, meer rotsachtig, en over soms schitterende steile hellingen.

Er volgt nog een kruising op de Sattel tussen de twee bergtoppen, daar gaan we straks rechtdoor weer omlaag.

Om de top van de Schuhflicker te bereiken moeten we er eerst linksaf, een heel uitdagende klim, maar qua

hoogtemeters is het dan niet meer ver.

In dit laatste deel zijn waar nodig ook relingen en andere hulpmiddelen aangebracht om ons omhoog te helpen, daarmee is het goed te doen.

Het behoeft geen betoog dat het uitzicht onder de heldere omstandigheden vanaf de top adembenemend is, de bergketens richting Duitsland moeten toch wel 100Km ver weg zijn en zelfs die zijn er nu goed te zien.

Helaas vliegen er op de top veel agressieve bijen rond, we besluiten dan ook om er niet te blijven lunchen maar daarvoor eerst verder af te dalen.

Dat betekent het lastige paadje weer omlaag klauteren tot aan de lager gelegen Sattel.

Op dit laagste punt gaan we nu links een heel smal paadje aan de andere zijde van de berg omlaag.

Al na een klein stukje lopen over dit paadje kunnen we links achter de Schuhflicker kijken en zien we daar beneden ons een prachtig meertje liggen. Dat moet de Schuhflickersee zijn en bijna gelijktijdig bestempelen we dat als onze lunchplek.

Hiervoor moeten we dan verder afdalen en links aanhouden. Het paadjes is hier soms zeer smal en volgt er prachtig de contouren van de berg. Maar soms zijn er ook stukjes waar het pal naast het pad steil de diepte in gaat. Trittsicherheit is hier nodig, maar het pad op zich is er breed genoeg en de ondergrond is stevig.

Bij het leuke meertje aangekomen zoeken we een mooi plekje om aan de meegebrachte broodjes te beginnen. Schaduw is er helaas niet zodat we het met de zon moeten doen. Een pet, of zoals Janny bij voorkeur gebruikt een hoofddoek/sjaal van Buff, is dan geen overbodige luxe

Een paar stukjes van de broodjes krijgen een andere bestemming, in het water krioelt het van de jonge forellen. Door een stukje brood in het water te gooien trekken we enorme scholen vis aan, altijd een prachtig gezicht.

Dan wordt het tijd de rugzakken weer om te hangen en het pad rechtdoor langs de See verder te gaan volgen. De berghelling op. (De paden naar rechts negeren, deze lopen omlaag tot onder in het dal.)

Hier even geen steile afgronden naast het pad, maar wel weer tamelijk steil omhoog. Na een haarspeldbocht staan we op een uitstekende rots van waaraf we een mooi uitzicht hebben op een loodrechte rotswand, daarna gaat het geleidelijker verder omhoog.

We komen weer op een bergrug uit. Eigenlijk een Grat. Smal, prachtig en weer even een stukje vlakker lopen. De Grat is hier behoorlijk breed, een eenvoudiger deel, de bergtop verderop beklimmen wordt echter weer pittiger.

Voor ons ligt dan de 2180m hoge Hohegg waar we overheen gaan door het pad de helling op te volgen. Het pad op zich verloopt niet zo steil, maar de helling waar we overheen trekken is dat juist wel.

Voor mensen met hoogtevrees is dit niet aan te raden. Voor mij, behept met valangst, lukt het nog wel. Het paadje is ook breed genoeg, maar voor mensen met valangst is de steile afgrond en de diepte links zo eng dat het angst en verkramping oproept. En juist die verkramping kan gevaarlijk zijn. Door niet voorop maar pal achter Janny te blijven lopen en me op haar voeten en het paadje te concentreren gaat het me prima af. Zij kent mij en weet dat ze op die momenten dicht bij mij moet blijven, gewoon rustig door moet stappen, niet kletsen, en geen rare fratsen uit moet halen om mij er doorheen te helpen.

Bijna boven bestaat de ondergrond over enkele meters uit rolstenen, altijd gevaarlijke stukjes, maar hier is weer keurig een staakabel aangebracht om ons er veilig overheen te helpen.

Dan lopen we pal onder het topje langs en begint de afdaling naar de lange bergrug die zich voor ons uit strekt. We gaan die lange Kamm dadelijk een heel eind volgen, die route staat bekend als de Hias-Wallner-Steig. Het lastigste deel van deze wandeltocht hebben we nu gehad.

Het eerste deel van de afdaling vanaf deze steile berg gaat met heel veel korte haarspeldbochten, het laatste stuk gaat nog eens zeer steil omlaag. Daar zijn echter weer kabels gespannen om ons voor uitglijden te behoeden, zodat we even later op de schitterende Kamm staan.

Vanaf nu krijgen de klimspieren een tijdje rust. Het pad gaat kronkelend over de Kamm alsmaar rechtdoor. Links van ons steeds een steile helling omlaag waar het pad nu wat verder vandaan blijft, rechts een glooiend Alpenlandschap met een schat aan bloeiende Alpenbloemen.

Het dal links is dan weer het Gasteinertal waar we ons beginpunt Dorfgastein in de diepte zien liggen.

Voor we aan de lange afdaling tot onder in het dal beginnen zullen we echter nog eens een beetje moeten klimmen. Van een afstand lijkt de

Kamm tot in de verte redelijk vlak te lopen, in het laatste stukje zijn er echter een paar kleine topjes te overwinnen voor het definitief omlaag gaat.

De afdaling begint vanaf de volgende splitsing die we tegenkomen bij een afrastering met daarin een draaihekje. Een zeer vaag pad gaat rechts verder over de bergrug, wij gaan er door het hekje en volgen de rood/wit markeringen omlaag door de Alpenwei.

Deze rood/wit markeringen op rotsblokken, paaltjes en enkele routebordjes moeten we nu alsmaar blijven volgen over de glooiende helling omlaag en dan het bos in.

In het bos gaat het weer wat steiler omlaag, dit wisselt echter af met vlakkere gedeelten over grashellingen. Hier en daar staat ook de Steiner Hochalm al aangegeven, ons volgende doel.

Als we in een bosgebied weer in de buurt van de Almen komen kunnen we op een splitsing er voor kiezen om rechtsaf rechtstreeks naar de Steiner Hochalm te gaan of het pad rechtdoor te volgen naar de Paulbaueralm. De eerste is een steilere afdaling en lijkt ons nu te zwaar voor de knieën na wat we al hebben gedaan, we gaan dan ook voor de iets langere maar meer geleidelijke weg.

De Paulbaueralm komt dan ook al snel in zicht en we komen er op een brede weg uit. Deze moeten we nu een klein eindje naar rechts volgen waar de Steiner Hochalm al te zien is. Vlak boven deze Alm gaat een smal paadje links omlaag naar het terras waar we ons heerlijk in de schaduw laten zakken.

De vlotte bediening heeft ons enkele minuten later van een heerlijk groot glas Holundersaft voorzien dat er sissend in gaat. Een biertje zou nu ook wel smaken, maar we moeten dadelijk nog een behoorlijke afdaling maken tot onder in het dal waar het ondertussen 36 graden is. Holundersaft is dan een beter keuze. Op verzoek worden gelijk ook onze inmiddels lege waterflessen gevuld met koud water uit een bron, waarmee we weer klaar zijn voor de terugweg.

Na de pauze komen we een beetje stijfjes overeind, maar na enkele minuten lopen gaat het weer en proberen we in het laatste eenvoudiger traject weer iets meer tempo te maken.

We moeten het terras aan de achterzijde bij de watertrog verlaten en daar het graspad volgen dat eerst parallel onder de hoger gelegen sintelweg langsloopt.

Hier volgen we weer de rood/wit markeringen die ondersteund worden met routeborden naar Dorfgastein.

Al snel gaat het pad het bos in en begint het steeds meer af te dalen. Vooral geleidelijk omlaag, hier en daar met een steiler stukje en nog enkele haarspeldbochten.

Er volgen ook meer kruisingen en splitsingen, maar overal wordt Dorfgastein goed aangegeven zodat we alleen maar op deze bordjes hoeven te letten.

Regelmatig kruisen we het brede pad dat met grote lussen in het dal omlaag loopt, maar dat is een veel langere route dan het volgen van de wandelroute omlaag. Soms moeten we echter een klein stukje van het brede pad volgen om daarna weer een grote lus af te snijden via een smal paadje door een Alpenwei of stukje bos. Het is een prettig en afwisselend stukje lopen.

Uiteindelijk komen we achter een boerderij uit. Tussen de gebouwen van de boerderij door bereiken we een asfaltweg die we daarna linksaf tot onder in het dal moeten blijven volgen.

Ook de asfaltweg loopt met lange lussen heen en weer langs de berghelling, maar hier zijn weinig mogelijkheden om binnendoor te steken tot na het bereiken van het prachtige Hotel/Restaurant Hausbauer.

De asfaltweg gaat helemaal om dit opvallende gebouw heen, daarna, in het laatste deel omlaag, komen we in een bocht langs een bankje waar we het asfalt verlaten en over de Alpenwei rechtdoor omlaag steken.

De asfaltweg brengt ons daarna terug tot in Dorfgastein. We lopen er een woonwijk binnen en blijven de weg rechtdoor volgen tot we links een brug tegenkomen.

Deze brug steken we linksaf over en volgen daar het leuke pad rechts achter het zwembad langs. Gelijk achter dit zwembad ligt de parkeerplaats waar we onze wagen in de brandende zon terugvinden. Na 7 uur onderweg te zijn geweest bij deze hoge temperaturen, besluiten we ons zelf eerst te trakteren op een lekker ijsje.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.